

μως ἀπερρίφθη καὶ διὰ τὸ πρόωρον αὐτοῦ καὶ διὰ τὸ καθ' ὑπερβολὴν αὐστηρὸν.

«Ὁ νομοθέτης ἐν τῷ ὄρισμῳ τῷ προτασομένῳ ὡς πρῶτον ἔφηρον ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, εἶπεν ἀγορεύων κατὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου εἰς τῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων τῆς νήσου, συμπεριέλαβε πάντα τὰ φορτηγὰ ζῶα, πρὸς δὲ κατοικίδια ζῶα καὶ πτηνὰ. . . Πρὸκειται λοιπὸν νὰ νομοθετήσωμεν μέτρα παρακωλύοντα τὰς ἐπὶ ζῶων καὶ πτηνῶν διαπραττομένας δῆθεν σκληρότητας, καὶ εἰς τοιαῦτα μέτρα προτείνεται ἀμέσως ἡ ἐπιβολὴ προστίμου ἢ φυλακίσεως, ἣν θὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὸν διαπραττόντα δικαστικὴ ἀπόφασις παρὰ τοῦ πταισματοδικείου. . .

«. . . Θέλοντες νὰ παρακωλύσωμεν σκληρότητας, τὰς ὁποίας ἡμεῖς ἀγνοοῦμεν ἂν διαπραττώνται, θὰ παρακωλύσωμεν διὰ τοῦ νόμου τούτου τὴν ἐλευθέραν ἐνέργειαν καὶ μεταχειρίσιν τοῦ ἀλόγου ὄντος ὑπὸ λογικοῦ, ἥτοι θὰ καταστήσωμεν τὸν ἄνθρωπον ὑπόδουλον τοῦ ζῴου, διότι ἐκτὸς τῆς σκληρότητος ἀπχωρεῖται συνάμα καὶ ἡ ἀπρεπὴς μεταχείρισις, ἥτοι ὁ ἄνθρωπος δὲν δύναται νὰ συμπεριφερθῇ ἀπρεπῶς πρὸς οἰονδήποτε ζῶον ἢ πτηνόν. . . Ἐὰν τις σκύλλος ὀρμήσῃ ἐπὶ ἀνθρώπου τινὸς θέλων νὰ τὸν ξεσχίσῃ, ἐὰν ἀφηνιασμένος ἵππος ἢ ὄνος ἐπιπέσῃ ἐπὶ ἀνθρώπου, νὰ μὴ δύναται νὰ προστατεύσῃ ἑαυτὸν διὰ τῆς ράβδου του. . .

»Ὁ δυστυχὴς ἀγρότης ὁ ἀροτριῶν τὴν γῆν ὁ διὰ τοσούτων μόχθων ἀναβιδάζων τοὺς βόας του εἰς τὰς κορυφὰς τῶν λόφων καὶ βουνῶν ὅπως ἀροτριώσῃ τὴν ἀμπελὸν του, δὲν θὰ δύναται νὰ βιάζῃ τὰ ζεύγη του, φόβῳ μὴ καταμηνυθῇ ὡς ὑπερμέτρως βιάζων αὐτά. Ὁ ἀμαξηλάτης, ὅστις διανύει διὰ τῆς ὑπὸ τριῶν ἢ τεσσάρων ἵππων συρομένης ἀμάξης τὸν μεταξὺ Λάρνακος καὶ Λευκωσίας δρόμον ἐντὸς τεσσάρων ἢ πέντε ὥρων, θ' ἀναγκασθῇ νὰ βαδιζῇ βῆμα πρὸς βῆμα φόβῳ μὴ φωραθῇ ὡς ὑπερμέτρως βιάζων τοὺς ἵππους τῆς ἀμάξης του. . .»

Ἐπάγεται δ' ὁ ῥήτωρ ὅτι ὁ ἀληθῶς ἐπιθυμῶν νὰ προστατεύσῃ τὰ ζῶα, μεριμνᾷ πρῶτον περὶ τῆς διαδόσεως τῆς παιδείας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ δὲν θεσπίζει νόμον, καθ' ὃν πᾶς θὰ δύναται νὰ καταμηνύῃ δικαίως ἢ ἀδίκως τὸν τυχόντα, νόμον ὅστις ἢ θὰ καταντήσῃ φορολογικὸς ἢ θὰ περιέλθῃ εἰς ἀχρησίαν.

Καὶ ἄλλα τῶν αἰρετῶν μελῶν τοῦ νομοθετικοῦ συμβουλίου κατεπολέμησαν τοῦ νομοσχεδίου ὡς προώρου ἐν σχέσει πρὸς τὴν νομοθεσίαν τῆς χώρας καὶ λίαν καταθλιπτικοῦ.

Δὲν ἐνοοῦμεν τὸ παράπαν νὰ ψέξωμεν τὴν φιλόζωνον ταύτην μέριμναν, ἥτις εἶναι τρανὸν δεῖγμα τῆς ἡμερώσεως τῶν ἠθῶν ἐν τινι χώρῃ, καὶ ὑπὲρ ἧς, ἄλλως, θερμῶς συνηγορήσαμεν ἄλλοτε, εὐχὴν ἐκφράσαντες ἵνα καὶ παρ' ἡμῖν ἰ-

δρυθῇ προστατευτικὴ τις τῶν ζῴων εἰταιρία· ἀλλὰ τὸ αὐστηρὸν τοῦτο νομοσχέδιον, ὅπερ ἐπιβάλλει τηλικαύτας ποιῖνας εἰς τοὺς παραβάτας ἀναμνησκει ἡμῖν γελοιογραφίαν τινὰ παριστῶσαν μέλος φιλοζῴου εἰταιρίας σφοδρῶς λακτίζον ἐν ὀνόματι τῆς εὐσπλαγχνικῆς κινήσον, διότι ἐπιυροβόλει κατὰ πτηνοῦ· ἢ τοιαύτη ὑπὲρ τῶν ἀλόγων ζῴων μέριμνα εἶνε ὑπερβολικὴ εἰ μὴ τι ἄλλο ἐφ' ὅσον ἐκδηλοῦται οὕτω σκληρῶς πρὸς τὰ λογικὰ ζῶα. Ἦττον δὲ παντὸς ἄλλου τοιοῦτου νόμου εἰσηγηταὶ ἤρμοξε νὰ γίνωσιν ἐν Κύπρῳ οἱ Ἄγγλοι, οἵτινες καταθλίβουσι τοὺς κατοίκους, βαρῶ καὶ δυσφρόντων καθιστῶντες καὶ ὅτι ὠφέλιμον εἰσάγουσιν εἰς τὴν νῆσον.

Ἄς χαλαρώσωσι πρῶτον τὰ δεσμὰ τῶν Κυπρίων—ἄφ' οὗ ἐπιμένουσι κατέχοντες ἑλληνίδα νῆσον— ἄς ἡμερώσωσι τὰ ἦθη τοῦ λαοῦ, ἄς νομοθετήσωσι τὰ ἀληθῶς ἐπωφελῆ εἰς τὴν χώραν μέτρα ἀπὸ τῶν θεμελιῶν ἀρχόμενοι καὶ οὐχὶ ἀπὸ τῆς στέγης, καὶ τότε ἄς μεριμνήσωσιν ὑπὲρ τῶν ζῴων. Ἄς δειχθῶσι φιλόζωοι, ἀφ' οὗ γίνωσι πρῶτον φιλόανθρωποι.

K*

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΕΙΟΝ

(ἐλευθέρα παράφρασις).

Στεφάνι ἀπὸ τριαντάφυλλα κί' ἀπὸ κισσὸ πλεγμένο,
— τῶνα τοῦ Βάκχου λούλουδο, τοῦ Ἔρωτα τὸ ἄλλο—
ἀπάνω ἔσ' το κεφάλι μου πῶς ἤθελα νὰ βίλω
καὶ τὸ ποτήρι νὰ στραγγῶ κρασάκι γεμισμένο.
Τριαντάφυλλο π' ἐρήφανο τῆς ἀνοιξὸς καμάρι,
τριαντάφυλλο π' οὐ ἔς τοὺς Θεοὺς εἰσαι περίσση χάρι,
τριαντάφυλλο μ' αὐροδιαστό, πού τὰ χρυσᾶ μαλλιά του
ὁ καρδιοκλέφτης Ἔρωτας μὲ σένα στεφανώνει
ὅταν χορεύῃ μ' ὀμμορφικὸς Νεράιδες ἔσ' το ἄλωνι,
στεφάνωσε καὶ μένανε κ' εὐθύς στὴν ὀμμορρά του
θὰ τραγουδῆσῃ χαροπὸ τραγοῦδι, θὰ μεθύσω,
μὲ τὴν ξανθὴ ἀγάπῃ μου τρελλὸ χορὸ θὰ στήσω.

ΟΙΝΟΜΑΟΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ ἀνάπτυξις τῆς τηλεφωνικῆς βιομηχανίας εἶναι ἀναντιρρήτως πρωτοφανὴς ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν ἐφευρέσεων. Κατὰ μῆνα Αὐγούστου τοῦ 1877 αἱ τηλεφωνικαὶ συσκευαί, αἱ ἐν χρήσει ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς ἦσαν ἐν ὄλῳ 780, κατὰ μῆνα δὲ Φεβρουάριου τοῦ 1885 ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἀνήλθεν εἰς 325 574. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κεντρικῶν γραφείων ἠῆξήθη ἀπὸ 100 ἐν ἔτει 1880 εἰς 782 ἐν ἔτει 1885. Κατὰ μῆνα Ἰανουαρίου τοῦ ἐνεστώτος ἔτους ὑπῆρχον ἐν ἐνεργείᾳ 137,223 μίλλια τηλεφωνικῶν συρμάτων καὶ 5186 ἄνθρωποι εἰργάζοντο ἐν ταῖς κεντρικαῖς γραφεῖσις. Διπλώματα δ' εὐρεσιτεχνίας τηλεφωνικῶν μηχανῶν καὶ βελτιώσεων τῶν μερῶν αὐτῶν ἀνενεμήθησαν 1521 κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν.